

A leghosszabb ideig szolgálatot teljesítő atya Vincze Dezső volt Inárcson. 1936 és 1964 között látta el itt és Kakucson a papi szolgálatot. Ez a 28 év nem telt el hasztalanul, ugyanis szinte minden feladatban kivette a részét: hivatása elején élhette meg, hogy a szétszórt tanyavilágban élő lelkes pusztai lakói községgé vált, iskolakápolnát, majd templomot építhettek. A II. világháború vészterhes napjaiban és az azt követő kemény diktatúrában is, az 1956-os forradalom, majd utána a megtorlás időszakában is végezte a feladatát. Töretlen lelkesedéssel táplálta a hitet híveiben. Sok mindent köszönhet neki nem csak az egyházközség, hanem az inárcsi nagyközség is, ezért - nem meglepő módon - Posthumus díjban részesítették, aminek az emléklakettje a templom bejárati ajtó mögötti falon található meg.

Részletek az 1945-ös egyházközségi képviselő testület alakuló ülésén elhangzott beszédéből:

A község gondolkozása vezetőségétől függ. Ha okosan gondolkodik a vezetőség, a falu egyre emelkedik, ha helytelenül gondolkodik, a község elsatnyul. Inárcs vezetői lettek Önök. Az évek során sok gond és terv jut majd Önök elé, amelyeket úgy kell megoldaniuk, hogy Inárcs népe mindig előre haladjon a fejlődés útján. Szegény községben élünk, szegény embertől pedig áldozatot kívánni nehéz. Nehéz, mert kevés a pénz a zsebében, s kevés körültekintés van elméjében. Szegény község vezetéséhez ezért nagy türelem szükséges, és sok szeretet a nép iránt!" □ □

A kép bal felső részén még a fiatal kori képe látható, a jobboldali az 1979-es aranymiséje előtt készült. Nem olyan régen egy utcát is elneveztek róla, ez látható alul.

Könyv: 27-63.o.

Inárcs	Vincze Dezső utca